

[Arne Larsen.]

sen. Det bliver godt nok noget dyrere, men jeg håber, at ministeren vil se meget velvilligt herpå, således at vi i videst muligt omfang beskytter bestående bebyggelser, at vi undgår nedrivninger af boliger. Jeg synes, det er nødvendigt at tage sådanne hensyn.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Det er jo svært at svinge sig op til den samme begejstring over dette lovforslag som hos de tidligere talere. Det er, ligesom sammenligningen halter, når man ser på vægtfylden i dette lovforslag, og hvad vi ellers tidligere har været udsat for i dag — og i øvrigt også heldigvis i trafikudvalget. Derfor kan jeg indskrænke mig til at takke for velvillig modtagelse.

Jeg forstod, at hr. Arne Larsen benyttede lejligheden til at rejse et spørgsmål, der havde en vis tilknytning til hans valgkreds; det var nemlig ikke noget, der havde relevans til spørgsmålet om sporene hernede ved Langebro, men derimod til et andet godsbanespor i sydvestkvarteret. Det er et spørgsmål, vi tidligere har drøftet, og som jeg fortsat vil tilse at se velvilligt på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager.

(Lovforslaget (nr. 17) findes i tillæg A. sp. 253, fremsættelsen i tidenden sp. 283).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Helle Degn: Lovforslaget om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager tilsigter i forbindelse med det forslag til

ændring af straffeloven, som jeg forstår vil blive fremsat i løbet af få dage, at muliggøre Danmarks tiltræden til Europarådets konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Hovedformålet med denne konvention er at skabe mulighed for, at retsforfølgning af lovovertrædelser finder sted i det land, hvor det findes at være mest hensigtsmæssigt, f.eks. i det land, hvor lovovertræderen bor, eller hvor gerningen er begået. Til gennemførelse af dette formål fastsætter konventionen en ordning, hvorefter et land, der efter sine egne regler har kompetence til at retsforfølge en lovovertrædelse, kan anmode et andet land om at overtage retsforfølgningen og gennem denne anmodning overføre kompetencen til retsforfølgning til det anmodede land. Ordningen indebærer således, at det ikke vil være muligt for en lovovertræder at undgå straf ved at spille på de forskellige landes begrænsede jurisdiktionskompetence og f.eks. tage ophold i et land, hvis kompetenceregler ikke muliggør en retsforfølgning af de lovovertrædelser, den pågældende har begået.

Jeg vil imidlertid gerne fremhæve, at ordningen ikke alene indebærer en større effektivitet i retsforfølgningen af lovovertrædelser, men også, at det ud fra hensynet til lovovertræderen — og her tænker jeg ikke mindst på resocialiseringssynspunktet — er værdifuldt, at der skabes mulighed for, at en retsforfølgning kan foregå i det land, hvortil lovovertræderen har den største tilknytning.

Det øgede samkvem mellem landene nødvendiggør internationalt samarbejde også på det strafferetlige område. Imellem de nordiske lande har der allerede igennem flere år eksisteret en ordning, der gør det muligt at overføre retsforfølgning i straffesager. Det er ud fra denne nordiske ordning, Europarådet har arbejdet, og resultatet er blevet denne europæiske konvention, som lovforslaget bygger på.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, agter de andre nordiske lande også at tilslutte sig konventionen. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at en lang række implicerede parter har været hørt under udarbejdelsen af lovforslaget, og at loven ingen forøgede udgifter vil medføre. Vi må glæde os over, at den nordiske ord-